

62 SIRA NO'LU VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ(*)

Belge türü	Tebliğ (Mülga)
Kanun	VERGİ USUL KANUNU
Tebliğ grubu	VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	14.02.1963
Sıra no	62

4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesi hakkındaki 19/2/1963 tarihli ve 205 sayılı Kanun 28/2/1963 tarihli Resmî Gazete'de yayınlanmıştır.

213 sayılı Kanunun 205 sayılı Kanunun 18 inci maddesi ile değişen 277 nci ve yine 213 sayılı Kanuna 205 sayılı Kanunun 25 inci maddesiyle eklenen geçici 10 uncu maddeler 1/1/1962 tarihinde ve 205 sayılı Kanunun diğer maddeleri ise kanunun yayınladığı 28/2/1963 tarihinde yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

205 sayılı Kanunun bazı hükümleri hakkında 21/2/1963 tarihli ve 25592-8-9/6559 sayılı tamim ve 28/2/1963 tarihli ve (Vergi Usul Kanunu) 61 sıra sayılı Genel Teblięimizle açıklama yapılmıştı.

Anılan 205 sayılı Kanunun 22 nci maddesiyle 213 sayılı Kanunun 4 üncü kitabın 3 üncü kısmına (Uzlaşma) hakkında ek 1 - 10 uncu maddeler ve 26 nci maddesiyle de (Yeniden değerleme) hakkında geçici 11 inci madde eklenmiştir:

Uzlaşma hükümlerinin şumulünü ve yeniden değerlemenin yapılacağı zaman ile değerlemede nazara alınacak emsalleri tâyin hususlarında Bakanlığımıza yetki tanınmıştır. Bu itibarla bu iki müessese hükümleri hakkında ayrıca bilgi ve izahat verilecektir.

Bu Teblięimizde 205 sayılı Kanunun diğer hükümleri hakkında (Bu kanunun madde numarası sırasına göre) açıklama yapılmakla iktifa edilmiştir.

I _ (Madde _ 1) Bu madde ile 213 sayılı Kanunun (Re'sen takdir) hakkındaki 30 uncu maddesinin 2 nci fıkrasına 5 numaralı bent eklenmiştir.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 202 sayılı Kanunla değişik 54 üncü maddesinin 2 numaralı bendi hükmü ile, götürü gider esasına tabi ziraî kazanç gelir vergisi mükelleflerine, sâfi kazançlarını, beyan edecekleri hakikî giderlerine göre tesbitini istemek imkânı tanınmıştır.

Bu imkândan faydalanarak vergi matrahlarını gerçek giderlerine göre hesap etmiş olan mükelleflerin bu giderlerini vergi incelemesi sırasında tevsik edememeleri hali ise 205 sayılı Kanunla kabul olunan 5 numaralı bent hükmüyle re'sen takdir sebebi sayılmıştır. Bu itibarla yeni 5 numaralı bent hükmünün tatbikini gerektiren ahvalde, ikmalen tarhiyata gidilmiyerek, 30 uncu madde mucibince re'sen takdir yoluyla mükellef adına tarhiyat yapılması gerekmektedir.

II _ (Madde _ 2) Bu madde ile 213 sayılı Kanuna mükerrer 30 uncu madde eklenmiştir.

Bu maddenin getirdiği yenilik (İdarece tarh) adı altında yeni bir tarh usulünün daha kabul edilmiş olmasından ibarettir.

Gerçekten, verginin tarhı için kanunlarda belli edilen sürelerde müracaat etmiyen veya kendilerine tahmil edilen ödevleri vaktinde yerine getirmiyen mükellefler adına kanunen belli matrahlar üzerinden zamanında tarh edilmiyen vergilerin Vergi Usul Kanununun 29 ve 30 uncu maddelerine göre tarhının mümkün olamadığı malûmdur. Meselâ, götürü ücret, götürü ticaret ve serbest meslek kazançları üzerinden vergiye tabi mükelleflerin zamanında tarh edilemiyen vergileriyle kanunen muayyen olan damga resmi mükellefiyetlerini ifa etmiyen kişiler adlarına tarh edilecek damga resminde rastlanan bu hallerde yapıla gelmekte olan tarhlar için Vergi Usul Kanununda tarh usulü hakkında hüküm mevcut değildir. İşte mükerrer 30 uncu madde bu boşluğun giderilmesi maksadiyle kabul olunmuştur.

1- Maddenin ilk fıkrasında idarece tarh usulünün, kanunun 29 uncu (İkmalen) ve 30 uncu (Re'sen) tarh maddeleri hükümleri dışında kalan hallerde uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Ücret ve kazançları götürü usulde tesbit edilen hizmet erbabı ile tüccar ve serbest meslek erbabının Gelir Vergisi Kanunu ile belli tarh süresi içinde bağlı oldukları vergi dairesine müracaatla vergi karnelerini ibraz etmek ve vergilerini bu karneye yazdırmak mecburiyetine riayetsizlikleri halinde bu kabil mükellefler adına 213 sayılı

